

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Pars Prima [secunda meditatio]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

unio sit etiam laboris & actionis, & divina quædam fiat actio omnis mea, & passio, in plenissima conformitate. *Quartus:* Ut ascendam ad summas Dei perfectiones cognoscendas & amandas, ibidemque exercendo perfectius superiora omnia in suprema Dei bonitate acquiescam.

Dividetur hæc meditatio in duas partes, quarum altera sit secunda meditatio hujus diei, altera loco tertiæ meditationis.

PARS PRIMA

Oratio preparatoria pro more.

Præludeum primum est: *Ut coram Domino, Angelis, Sanctisque omnibus mihi propitiis, stare me videam.*

Secundum. *Ut gratiam Dei efflagitem, per quam beneficiorum ejus in me collatorum magnitudinem perspiciens, ad amorem, cultum & servitium ipsius, totum me impendam.*

Intellectus.

Punctum primum.

In memoriam revocare beneficia creationis ac redemptionis: *Divina itidem particularia, seu privata enumerare.*

Intellectus perpendit, eundo per tria ista & singula; scilicet in beneficio creationis naturalia; in beneficio redemptionis supernaturalia omnia; particu-

Voluntas.

Fides certa & Divina de omnibus à Deo, divino magno affectu &c. profectus.

Admiratio pro rerum affectu, Dantis, tua indignitatis magnitudine.

laria

Intellectus.

laria etiam naturalia & supernaturalia cognita & ignota, hæc plurima & magna, (de his etiam actum die 2. medit. 1.)

Quantum meâ causâ benignissimus Dominus egerit, atque pertulerit; quantum mihi elargitus sit de thesauris suis, quòdque juxta Divinum suum decretum & beneplacitum, seipsum mihi, quantum potest, donare velit. Quid potest melius & dulcius facere Deus, quàm omnia tui causâ agere & pati, & sua omnia dare & seipsum.

Ista omnia & minimum quodvis beneficium in immensum & infinitum augetur, quod fit; primò ab infinita excellentia & amabilitate dantis: vide *Cons.* 1. 2: secundò ab infinita propensione & amore dantis: dulcis Dei dulcis amor: æterni Dei æternus amor &c. tertiò ex puritate infinitâ amoris, quia datur sine omni indigentia & intrinseco lucro dantis.

4. Ab infinitate finis, cujus causâ datur, scilicet æternæ in Deo felicitatis.

L 4

Voluntas.

Humiliatio tui *præ horum magnitudine.*

Adoratio & familiaris confessio donorum, bonitatis &c.

Gaudium supra omne gaudium de tanto bono.

Spes de futura bonitate, fiducia & solatium.

Gratia magna ad singulas Dei perfectiones, ad beneficia singula & in singulas conditiones augentes. n. 1. 2. 3.

Agnitio, quod nunquam possis sufficientes gratias agere.

Gratia cum Christo, per Christum B. V. & Ss.

Ab

Intellectus.

5. Ab infinitate mali, cujus loco datur, essem enim sine illo æternum infelix.
6. A quadam infinitate indignitatis in eo, cui datur: scilicet peccatori, nihilo &c. plurima nec petenti, nec cogitanti, nec merenti; dum tot alii meliores damnati sunt, & damnabuntur.
7. Magnitudine beneficii, quod datur.
7. Infinitate fontis, ex quo omnia proveniunt: ex sanguine, amore & meritis dulcis Jesu: ex amabilitate illorum per quos te amat & dat: per Christum, B. Virginem Mariam, Sanctos, Angelos.
9. Quod hæc sint arrha affectus Divini, & beneficiorum plurium & æternorum.
10. Quod tota vita ab æterno sit horum una longa catena, & miraculum bonitatis & amoris in æternum. Denique quod hæc omnia proficiscantur ex inscrutabili abyſſo misericordiae & bonitatis; quod tibi pessimo hæc magna præ tot millenis aliis eveniant damnatis, futuris te multo melioribus.

Voluntas.

Desiderium prostandi aliquid valde acceptum & dignum tantis...

Amor Dei absolutus & benevolentia magna, in summo gaudio & gratulatione de omni & infinito bono intrinseco & perfectione sua, non tantum, quia tu gratus esse vis, sed maxime, quia ipse est dignus.

Desiderium & voluntas multi boni extrinseci, & beneplaciti pro dignus:

Magna confusio, & dolor & deprecatio de peccatis, negligentis, amori debito & amantissimo Deo inimicis.

Con.

Intellectus.

Conclusio pract. *Quibus optimè inspectis, vertar ad me ipsum, & disquiram mecum, quæ meæ sint partes, & quid æquum justumque sit, ut divina offeram & exhibeam Majestati.*

Haud sanè dubium, quin mea omnia offerre debeam, ac me ipsum cum summo affectu. Infinita ista infinitum amorem & obsequium merentur.

An non est summè æquum, honestum, gloriosum, dulce, utile, necessarium, dulcissimo genere dulcedinis & honestatis &c. ut cum summa complacentia bene illi velis, qui tam bene tibi voluit? ut amorem purum illi tribuas, qui te puro amore sine suo commodo dilexit? ut ames eo amore, quo in se, per se, ab æterno dignus, etsi nihil fecisset, eique omne & summum bonum velis, omne beneplacitum agendo, patiando, conformando procures. (a An non contrarium summum iniquitas, dedecus, amaritudo &c. Renovanda itaque ex hoc amore omnia bona proposita. d. 1. m. 3. d. 2. m. 2. 3. d. 5. m. 1. d. 7. d. 6. grad. hum. &c.

Reflexio pro more.

Voluntas.

Et quia amor ab operibus magis, quam à verbis pendet, & consistit in mutua facultatum, rerum, & operum communicatione, ut S. P. ait;

Renova omnia proposita sancta, dic d. 3. m. cum S. P.

Suscipe Domine universam meam libertatem. Accipe memoriam, intellectam, atque voluntatem omnem. Quidquid habeo vel possideo, mihi largitus es: id

Intellectus.

Punctum secundum.

Si rectè & sincerè amas Deum, quæres sedulò & ubique invenire amatum, uniendus ipsi pro ejus gloria & beneplacito, toto intellectu, quem obtulisti ipsi, & voluntate. Summum & unicum bonum est, summum bonum dulce, & gloriosum, & utile, summo soli omni bono uniri, amanti & amato; atque in unione omnia gratissima præstare, maximè cum amans Deus hanc unionem unicè desideret, & sib & amato; quid erit disjungi vel uno momento? Invenies autem & in creaturis & in te. Hinc

Memoria proponit speculandum **DEUM** in singulis (nullâ exceptâ creaturâ vel eventu) existentem creaturis suis : & elementis quidem dantem, ut sint : plantis verò, ut per vegetationem quoque vivant : animalibus insuper, ut sentiant : hominibus postremo, ut simul etiam intelligant.

Intellectus itaque in creaturis (quibus omnis locus & tempus plenum est) per certissimam fidem invenit præsentem Deum; adest enim & inest omnibus intimè, quia

Voluntas.

tibi totum restituo, ac tuo prorsus voluntati trado gubernandum, amorem tui solum cum tua gratia mihi dones, & dives sum satis; nec aliud quicquam ultra posco.

(b) *Fides de singulis.*

Gaudium magnum de DEO tam bono, tam certo & coram invento & semper invenibili.

Adoratio, allocutio in omnibus.

im.

Intellectus.

immensus est; quia istic per se, ex se dat, ut sint; quia præsens cuique providet, quia præsens est velut in dominio suo. Adest & inest magnitudine suâ nusquam absente, sapientiâ, voluntate, bonitate, potentiâ suâ id dante singulis, quod sunt & habent, sine quo non essent. Inest, certo consilio quodam Divino & destinatione creaturæ. Adest, quidquid Deus est, sanctissima Trinitas. (b)

Intellectus porrò considerat; quòd in his omnibus adsit Deus, sed oculo sit animòque ad me converso: tum quia ad meum usum & salutem his ipsis inest, & dat esse; tum quia in creaturis à me vult inveniri & deprehendi, quem videre in se nondum clarè possum; imò in creaturis dat seipsum præsentem. Mox etiam intellectus in & à singulis veluti radiis (totidem innumeris creaturis) ad solem ipsum Deum, versus & abstractus, obliviscitur, negligit, contemnit velut nihilum habet ipsam creaturam, abreptus à creatore deprehenso in creatura. Tum quia præsens est, tum quia dando præsens est, tum

Voluntas.

Gratiarum actio de præsentia & tam amica.

Neglectus & oblivio omnis creatura.

Dolor & confusio, quòd Deum tam amicè præsentem non adverteris, neglexeris.

Major dolor & confusio, quòd creaturis, in quibus tam amanter Deus præsens, toties ad peccatum abusus sis.

quia

Intellectus.

quia amore tui præsens est, idem ipse, de quo dictum est puncto primo, & talis &c.

Conclusionem practicam facit, quòd & totus intellectus & amor, & omne obsequium in eo solo & præsente semper & perfectè, debeat occupari. (b) sicut punct. i.

Puncti secundi pars secunda.

Memoria proponit illa verba S. P. *Inter quos* (scilicet creaturas cæteras omnes) *accepi & ipse universa hæc beneficia, esse, vivere, sentire, ac intelligere: meque templum quoddam suum efficere voluit, ad imaginem suam & similitudinem creatum.*

Intellectus multò jam propiùs & intimiùs majori amoris illi io; Deum invenio, dum intimè mihi præsens est æquè certò ac ullibi; & majore beneficio, dum tot titulis præsens, quot omnibus simul, & omnia dat, quæ omnibus simul, collecto in unum & beneficio omni, & affectu, & consilii intentione. Illud præterea expendit, rem miræ voluntatis & amoris; quòd te fecerit, & esse velit templum suum vivum, suæ gloriæ & honoris æterni, ut sis

Voluntas.

(b) *Ex reflexione dolor, & propositum, & Colloquium.*

(c) *Fides.*

Gaudium, Gratitude, Humiliatio, &c. tanto major, quanto hic familiaris & copiosius & intimiùs Deum in te deprehendis.

Dolor & confusio, quod unquàm hoc templum sit passum Deos alienos: dæmonem.

capax

Intellectus.

capax Dei, imago vera Dei, ad similitudinem summam Dei tum in esse, tum in felicitate æternâ gloriæ & gaudii.

Hic rursus in Dei conspectu oblitus sui & amoris sui intendet homo præsentem intimè soli Deo

Conclusionem præct. facit; quòd Deus optimus sit semper hac ratione in me inveniendus, summo amore & obsequio prosequendus solus.

Nullò amore proprio, cum non meus, sed totus sim & debeam esse Dei, qui totus quærit esse meus. Quòdque maxime agendum, ut totus sis templum Dei, soli Deo sanctum: habitet in te Deus per gratiam: præsens occupet totam memoriam, intellectum, & voluntatem: habeat in hoc templo perpetuum Sacrificium, laudis, amoris, patriæ, Eucharisticum, ac perpetuam victimam magnæ mortificationis. Cum illud templum sit simul viva imago Dei; fac ut talis sis imitatione perfectionum & operum Dei. (d) *Reflexio* pro more.

Meditationis secundæ Compendiũ.

Dilectus Deus ad amorem & unionem consequendam inveniendus est:

Primò: In magnis suis beneficiis.

Secundò: In omni creatura existens.

Tertio: In me ipso velut templo suo vivo.

Medi-

Voluntas.

Invitatio
& *oblatio*,
consecratio
per *vetera*
& *nova* pro-
posita.

Colloquium.

ntas.
Ex re-
ae do-
pro-
n, &
uium.
Fides.
dium,
udo,
liatio,
tanto
quan-
fami-
& co-
& in-
Deũ
depre-
olor
fusio,
nquã
plum
ssum
enos:
em.
apax